

tus fuisse mihi uidetur. Nostrum uerò regnum
quasi documentum esse potest euentuū eorum
quæ ipsi tristissimi dissidia semper sequi consue-
uerunt. Ac uenit inter hæc mihi in mentem He-
rodoti summi uiri sententiæ, quam posuit in li-
bro cui nomen Vrania. Vbi dicit Athenienses
non modo uirtute sed sapientia etiam præstan-
tes uiros cum socij detrectarent imperium ipso-
rum & Laconum auspicijs duci aduersus Me-
dos uellent, cessisse multitudini, quod animad-
uerterent in discordia Græciam conseruari illis
temporibus non posse. Verissima inquit Hero-
dotus, ratioe utentes. Nā seditio intestina bello
contra externos unanimi consensu suscepto tan-
to est deterior quanto bellum ipsum pace. Diui-
na sententia hæc est & omnium principum con-
sideratione digna. Non multas nationes enim
præsertim uirtutis studiosas, armis & ui bellicæ
expugnatas atq; captas comperimus, sed hic fuit
interitus potentissimorum populorum, conuer-
sæ dexteræ in uiscera sua, & mutæ quasi in lu-
do gladiatorio confectiones. Quapropter cum
& huius pestis exitia quæ afferre soleret, & e-
uenta patriæ meæ cogitatione complecterer, ad
nuntium discordiæ, ut dixi, uestræ mirabiliter
consternatus fui. Cum autem inter alias dissen-
sionum causas audissem memorari studiū quod-
dam partium in religione, accessit grauissima
cura atq; sollicitudo ad dolorem meum, cum an-
gerer